

Nr 989

Av herr **Nilsson, Ferdinand**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 136, med förslag till lag om ändring i giftermålsbalken, m. m.

I proposition nr 136 till innevarande riksdag föreslås avskaffande av obligatorisk kyrklig lysning till äktenskap. Den av departementschefen anförda motiveringen synes överbetona sakens formella och juridiska sida — frågan om möjlighet att anförä äktenskapshinder. Saken har emellertid också en annan sida då med lysning i kyrkan är förbunden prästens och församlingens förbön för de båda som skall inträda i äktenskapet. Det synes rimligt att lysning kvarstår såsom obligatorisk för medlemmar av svenska kyrkan så att dessa icke undandras församlingens gemenskap inför det förestående äktenskapet.

Beträffande de fall då båda kontrahenterna eller någon av dem ej tillhör kyrkan synes det vara av värde att de icke uteslutes från möjligheten av att bli delaktiga utav den tradition och den gamla kristna sed som kungörande och förbön i kyrkan innebär. Departementschefen synes även (prop. s. 79) hysa förståelse härför och uttalar att hinder icke bör föreligga att kungörandet i kyrkan bevaras såsom tradition om denna tradition har tillräcklig resonans hos det uppväxande släktet och kyrkan vill lämna sin medverkan. Rimligtvis synes detta alltid kunna förutsättas vara fallet.

Därför föreslås,

att riksdagen måtte besluta att obligatorisk lysning till äktenskap måtte som hittills ske när tvenne medlemmar av svenska kyrkan avser att inträda i äktenskap samt

att beträffande äktenskap då endera eller båda kontrahenterna icke tillhör kyrkan måtte förfaras såsom i propositionen föreslås.

Stockholm den 29 oktober 1968

Ferdinand Nilsson (cp)
i Kungsängen